

PHẦN 1
BIẾN THÀNH TÍ HON

CHƯƠNG 1
Bên sông Kinh Thầy

Bạn có tin vào những điều kì lạ mà khoa học ngày nay vẫn chưa thể giải thích nổi?

Đại loại như các tảng đá bị mất trọng lượng lơ lửng trong không khí...

Con người bị biến hình thành tí hon hoặc khổng lồ do nguyên tử trong cơ thể bị thay đổi bởi năng lượng của thiên thạch...

Cánh cửa không gian mở ra thế giới khác...

Người ngoài hành tinh, đĩa bay đến thăm Trái Đất...

Tất nhiên tôi cũng không tin, cho đến khi chính mình trải qua.

Tôi tên là Bo. Nhưng mọi người chỉ gọi tôi là Cua vì cái tính ngang ngạnh. Ngang như cua mà. Lúc đầu, tôi cũng không thích, nhưng sau tôi đắm khoái khi lũ trẻ trong xóm nhắc đến biệt danh đó với ánh mắt sợ hãi.

Xóm tôi nằm ở ngoại ô một thị trấn sầm uất. Dòng sông Kinh Thầy trong xanh uốn lượn giữa đôi bờ cát đỏ lộng phù sa trải dài tít tắp. Bãi cát đó là nơi tôi và đám trẻ trong xóm, thằng Bảo, thằng Sơn, thằng Thịnh, thằng Nam, cái Huệ, cái Mai, cái Ngân... ra đó chơi sau mỗi buổi đến trường, và vào thứ Bảy, Chủ nhật.

Đám con trai thì chơi thả diều, bắn nịt, đá bóng, bắn bi... Đám con gái thì ra đó chơi đồ hàng, thổi bong bóng xà phòng... Cũng có mấy trò cả đám con trai và con gái chơi chung như xếp lego, bịt mắt bắt dê, rồng rồng rết rết hay xây lâu đài, lũy thành bằng cát... hết ngày này đến ngày khác mà không hề biết chán. Còn các trò *game* trên máy tính thì chúng tôi bị người lớn cấm tiệt.

Tôi là kết quả của tình yêu giữa bố và mẹ. Những ngày bé, tôi được bố mẹ gọi là thiên thần nhỏ và hết mực cưng chiều.

Thế nhưng câu chuyện đẹp đẽ đó chỉ kéo dài được vài năm. Nó khép lại bằng những cuộc to tiếng, cãi vã của bố mẹ. Những cuộc cãi vã đó lúc đầu thưa thớt, sau xảy ra mỗi ngày.

Cả bố và mẹ tôi đều không có việc làm ổn định. Bởi vậy thu nhập hằng tháng của gia đình cũng bấp bõm theo công việc phụ xây của bố và cắt chỉ may thuê của mẹ. Có lần tôi chứng kiến cảnh bố về nhà say xỉn, rồi bố mẹ lại lôi chuyện tiền nong ra cãi nhau, và bố tát mẹ...

Sau cuộc cãi vã đó, mẹ để lại tôi ở nhà với bố và bà nội, vào Nam kiếm việc. Nhưng tôi biết, còn vì giận bố. Bố tôi sau ít lâu, cũng để tôi ở nhà cho bà nội trông, bỏ lên biên giới kiếm việc.

Ông nội mất lúc tôi còn chưa sinh ra. Vắng bố mẹ, dù bà nội hết mực yêu thương song tôi luôn mang nặng mặc cảm bị bỏ rơi. Tôi trở thành cậu bé lầm lì, ít nói, hay tức giận, hay phá phách. Tôi gây gỗ, chòng ghẹo, bắt nạt tất cả đám trẻ trong xóm, bất kể trai hay gái.

Đám thằng Bảo, thằng Sơn, thằng Thịnh thả diều, đá bóng, bắn bi... ngoài bãi cát, tôi tìm đến phá ngang. Đám cái Huệ, cái Mai, cái Ngân mất cả buổi bày đồ hàng, xếp lego hay xây lâu đài cát... cũng bị tôi đập phá không thương tiếc, khiến chúng khóc tức tưởi.

Tôi lấy tất cả những điều đó làm vui, dù bị chúng bạn xa lánh, lạnh nhạt. Mỗi khi thấy tôi xuất hiện chúng liền dừng chơi, kéo nhau ra chỗ khác. Tôi không quan tâm.

Càng bị tụi trẻ xa lánh, tôi càng thể hiện mình bằng những hành động gây gỗ, phá phách.

Tôi cho mình thích làm gì thì làm. Tôi ngang nhiên lấy bi ve, dây nịt, lego của bọn nó. Trong túi tôi không lúc nào ngớt tiếng lóc xóc của những viên bi ve trong suốt, óng ánh. Những sợi dây nịt xanh, vàng bắt mắt. Và tôi lấy làm tự hào về điều đó.

CHƯƠNG 2

Đưa bạn kì lạ

Nhưng trong khi tất cả lũ trẻ trong xóm xa lánh tôi thì thằng Thóc lại luôn ở bên tôi, bất kể vui buồn. Tên thằng Thóc là Nam, nhưng vì nó hiền nên mọi người gọi như thế.

- Mà không ghét tao à? - Tôi hỏi thằng Thóc.

- Vì sao tớ phải ghét cậu? - Thằng Thóc đáp tỉnh bơ.

Rồi lại cúi đầu vào cuốn *Bí Ẩn Vũ Trụ*.

Bố Thóc mất sớm. Hai anh em nó sống cùng với mẹ trong căn nhà xây gạch nho nhỏ cuối xóm. Mẹ nó làm nghề buôn đồng nát. Cuộc sống ba mẹ con chỉ trông vào đó.

Nhà nghèo nhưng thằng Thóc học rất giỏi, năm nào cũng được nhận khen thưởng học sinh nghèo vượt khó.

Thằng Thóc mê đọc sách, nhất là sách về bí ẩn của thế giới tự nhiên, thế giới động vật, sách khoa học về thiên văn học, vũ trụ học...

Ngoài ra, thằng Thóc còn là thiên tài chế tạo đồ chơi rô bốt của xóm. Nó tham gia câu lạc bộ chế tạo rô bốt. Từ đồ chơi điện tử bị hỏng như rô bốt, ô tô, tàu hỏa, xe máy, tàu thủy điều khiển từ xa hoặc cảm ứng... trong đồng đồng nát mẹ mua về, nó mày mò chế tạo ra rất nhiều loại rô bốt đồ chơi khác nhau. Và lần nào hoàn thành một con rô bốt, thằng Thóc cũng đều đem khoe với tôi trước nhất.

Có lần, từ chiếc ô tô chạy pin hỏng, sau mấy ngày mày mò nghiên cứu, lắp ráp, thằng Thóc đã hoàn thành chiếc xe ô tô kiêm rô bốt biến hình, mô phỏng theo bộ phim *Transformers*. Quả chiếc xe đó xứng đáng là chiến binh Transformer thực thụ. Nó không chỉ có thể nâng, ủi, xúc và gắp đồ vật mà còn biến hình thành chiến binh rô bốt hùng dũng. Điều đặc biệt hơn nữa là ô tô - rô bốt biến hình này còn được điều khiển từ xa bằng bảng điều khiển nhỏ. Chiếc ô tô - rô bốt biến hình đó đã giành giải Nhì cuộc thi chế tạo rô bốt cấp huyện và hiện được trưng bày trong phòng truyền thống trường tôi.

Lần khác, bởi trong đồng đồ đồng nát của mẹ có chiếc tàu thủy bằng nhựa chạy dây cót đã hỏng, thằng Thóc cũng mày mò lắp ráp thành chiếc tàu ngầm rô bốt điều khiển từ xa. Tức là đứng trên bờ,